

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 708.

Mai számunk főbb közleményei: Vozórcikk: Legyen harcz! Frázis-frázis. (A győriek Kluennel.) Közéletünk. Országgyűlés.

Legyen harcz!

Az obstrukció folytatásának kérdése előtt. Barabásék ma esti értekezlete. Melyben a függetlenségi párt tagjai feltűnő nagy számmal jelentek meg.

Es ezzel meg volna pecsételve Khuen-Héderváry magyar miniszterelnökségének sorsa. Ez az ur ugyszólván lehetetlenné vált. Jobban mondva lehetetlen volt már akkor, mikor lábát a magyar parlamentbe betette.

Az Egyetértés tárczája

A töltenygyár.

Az Egyetértés tárczája. Irta: Michel Corday.

Virágok közt magaslak ez a töltenygyár. Az épületek között széles földhányások terülnek el; sűrű, egyenletes pázsit borítja a síncsokat.

Sok leány dolgozik ebben a virágos töltenygyárban. A látogatót mindjárt a bejárónál a gyutacs-műhelyben, két sor kiváncsi, kacéran hadozott fej fogadja, akik határozottan a dohánygyárak munkásnőire emlékeztetnek.

De esténként, a gyár kis harangjának megcsendülte és a szigorú motorzás véget ért. Után sietve távozik a csatorna partjára, hogy találkozzék Pierre Raquin gepgyári munkással, a jövendőbelijével.

beszélt, azóta, hogy idecsöppent, csak fokozta az iránta érzett bizalmatlanságot és fokozta a zavart. Az ellenszenv, vele szemben uralkodó, lázongó, háborgó szenvedélylé névekedett.

Örökös rejtélye maradt, hogy tulajdonképen miért is jött ide ez az ember? Nyilvánvaló immár, hogy családott benne a korona is; hiszen ő a legkevésbé alkalmas államférfi arra, hogy a súlyos és igazán veszedelmes helyzetből való kibontakozást megteremtse.

Előrelátható volt, hogy az ő személyének erőszakos előtérbe toléna nagy bajokat fog terenni. Ime, az események csakugyan igazolják ezt a fölvetést. Miben bizott gr. Khuen-Héderváry? Talán abban, hogy elszéldíti a politikai köröket? Talán abban, hogy magához ragadván a hatalmat, alkalma és módja lesz arra, hogy hatalmával éljen és magához édesgesse a parlamenti többséget? Csalódott. Keservesen csalódott. Ellene van a majoritás is, a kisebbség is. Kegyetlen kudarcot vallott, mielőtt még hozzákezdhetett volna a kormányzáshoz.

Az csak nem lehet célja, hogy még nagyobb, mélyebb zavarokat csináljon. Az csak nem lehet célja, hogy az országban forradalmi állapotokat teremtsen. Az csak nem lehet célja, hogy mereven szembeállítsa az egész nemzetet a királyival.

Az obstrukció folytatásának mai kimondása után nyilvánvaló, hogy gr. Khuen-Héderváry, ha csak teljesen nem vak és nem süket, tisztában lehet a maga állapotával.

Folytonos bujkálása, terveinek leplegetése és a nemzeti engedmények emlegetése körül tanusított szédélges azt eredményezte, hogy a nemzeti közvélemény háborgó indulatos-

sága belekapcsolódhatik az ő politikai egyéniségének megbizhatatlanságába.

Sohasem beszélt nyíltan, őszintén, úgy, hogy tisztán láthatjuk volna terveit és szándékait. Sokszor módjában lett volna, hogy enyhítse a zavarokat és megnyugtassa a kedélyeket. Próbálkozott is erre, de mindig új és új kétségeket támasztott. Tudván azt, hogy a politikai helyzet tengelyét a nemzeti engedmények kérdése alkotja: erről a kérdésről kellett volna tisztán és világosan nyilatkoznia.

Nos, most már látja, hogy a bujkálás nem segít. Tiszta bort kell önteni a pohárba! Még van módja arra, hogy menekülhessen a bukás veszedelme elől. Holnap kérdéseket fognak hozzá intézni. Válaszától sok függ. Rezá nézve kétségtelenül minden. A magyar parlament tekintélye is, az ország és nemzet nyugalma is, az színtestét követel tőle. Ha van valami árkánuma, elő vele. Ismertesse meg, ne rejtegesse. És ne alakoskodjék. Elég volt már a kétértelműségből. Láthatja, az obstrukció teljes elszántását magával szemben. Ha van eszköze arra, hogy az obstrukciót lezserelje: ne kisélekedjék. Ha pedig csakugyan nincsen fölhatalmazása arra, hogy a lázongó kedélyeket komoly kijelentésekkel megnyugtassa: mondja meg ezt is. De ez esetben nem is lehet maradása a miniszterelnöki székből.

Jöjjön más! Jöjjön olyan magyar államférfi, aki magyar nemzeti politikával jöhét. Jöjjön olyan államférfi, aki a nemzeti követeléseket kielégítheti. Másképp itt nem lesz, nem lehet rend és nyugalom.

Frázis — frázis.

Győr a miniszterelnöknél.

Győr város és Győr megye tisztelegtek ma a miniszterelnöknél. Üdvözlőni jött Khuen-Héderváry grófot ez a kettős deputáció, örömeinek kifejezést adandó, hogy épen Győr városának és Győr megyének hajdani főispánja került Magyarorszáig ügyeinek élére...

— Ne beszélj olyanról, a mihez nem értesz, szegény szivecském. De hát mit gondolsz, mi célra gyártod te a gyutasokat? Gyermekek kezébe szánt játékpisztolyoknak, vagy házi nyulat lerakására? Nem, Ugyebár nem? Ölére készíted, azért, hogy embereket öljenek. Hogy aztán Janost ölik-e meg, vagy Jakabot, az utonezbakát, vagy a milliomos gyárosot, mint érdekelhet az téged, mi között lehet neked ahhoz? ... Nos, felelj a kérdésemmre.

— De, édes egyetlenem, ha szavakra kerül a sor, mindig neked lesz igazad. Én csak szegény, egyszerű leány vagyok, aki jótörtémet sem tudok, sohasem olvasok. Erzem azonban, hogy bünt akarsz velem elkövetni, büntánsáddá akarsz engem tenni. Én, látod, úgy végeztem azt a munkát, mint ahogy Jeanne hugom művirágokat készített. Nem gondolok arra, hogy a töltenyek ölhetnek. Nem akarom tudni.

— De most már tudod. — Igen, tudom; de hogy kit ölnek meg majd, azt mégsem tudom; és semmire sem pusztítanak máshol, csak az ellenség soraiban, idegen ország föl között... — No ugyan, nagy küönbség!

— Mondtam már, te a szavaiddal mindig le tudod zárni a számat. De bizonyos vagyok, hogy igazam van. Gondolkozzál, édes szerelmem! Ki sem mondatom, mennyire nehezemre esik tőled valamit megtagadni és látni, hogy makacsul megmaradsz a rosszával. Robbanó anyagot teszek a töltenyekbe, igaz. Am aztán nem tudom, hogy hova jutnak. Te ellenben hideg nyugalommal azt kívánod tőlem, adjak neked olyasmit, a mivel embereket ölhetesz; embereket, a kiket névről ismerem, a kikkel talán találkoztam az utcán; embereket, a kik olyanok, mint minden más ember, mint te, jők és rosszak egyidejűleg és a kiknek, elhíheded, csak úgy meg vannak a saját gondjaik, mint nekünk. Mondd meg a barátainknak, hogy én vonakodtam, megtagadtam, semmi áron sem teljesíttem akaratomat. Mondd meg nekik, édes kincsem, egyetlen gyönyörűségem, lelkem mindene...

— Soha! Ebben soha! — kiáltott föl. Oh, hát jól gyantoltam. Nagy Isten! Te, édes Pierre, te ilyen szörnyűségekbe ártod magadat! Meg akarsz ölteni olyan embereket, a kiket nem is ismeresz, a kik semmit sem vétettek neked? És, ki tudja? talán eltévesztetted őket, helyettük a szolgaszemélyzetet dobod oda a rettenetes kinhalálnak, magunkforma szegény embereket... Pierre vállalt vont.

— Soha! Ebben soha! — kiáltott föl. Oh, hát jól gyantoltam. Nagy Isten! Te, édes Pierre, te ilyen szörnyűségekbe ártod magadat! Meg akarsz ölteni olyan embereket, a kiket nem is ismeresz, a kik semmit sem vétettek neked? És, ki tudja? talán eltévesztetted őket, helyettük a szolgaszemélyzetet dobod oda a rettenetes kinhalálnak, magunkforma szegény embereket... Pierre vállalt vont.

— Soha! Ebben soha! — kiáltott föl. Oh, hát jól gyantoltam. Nagy Isten! Te, édes Pierre, te ilyen szörnyűségekbe ártod magadat! Meg akarsz ölteni olyan embereket, a kiket nem is ismeresz, a kik semmit sem vétettek neked? És, ki tudja? talán eltévesztetted őket, helyettük a szolgaszemélyzetet dobod oda a rettenetes kinhalálnak, magunkforma szegény embereket... Pierre vállalt vont.

— Soha! Ebben soha! — kiáltott föl. Oh, hát jól gyantoltam. Nagy Isten! Te, édes Pierre, te ilyen szörnyűségekbe ártod magadat! Meg akarsz ölteni olyan embereket, a kiket nem is ismeresz, a kik semmit sem vétettek neked? És, ki tudja? talán eltévesztetted őket, helyettük a szolgaszemélyzetet dobod oda a rettenetes kinhalálnak, magunkforma szegény embereket... Pierre vállalt vont.

se mondhat egyebet, mint hogy valóban szép szónoklatok valának, hazafiasak, lelkesek.

Akik azonban ösmerjük az üdvözlés mögött levő dolgokat, minket se fölmelegíteni, se lelkesíteni, se bizalomra gerjeszteni nem tudnak ezek a hangzatos frázisok. Bizony csak frázisok, frázisok üres és semmit se jelentő frázisok.

Miniszterelnökek, még ha nem is szónok és nem is tud jól magyarul, nem nehéz mesterség egy csinos beszédhez jutni. De mit ér az, ha a tartalmának nem tudunk és nem is lehet hinni. Ha husz évvel ezelőtt jön ezzel a beszéddel gróf Khuen-Héderváry Károly, bizalommal és lelkesedéssel fogadjuk is, várjuk, miképp fogja a szép mondasait a való életre fölvaltani. De husz esztendő múlva egyenes meghazudtolása mindezeknek a nagyhangú mondasoknak.

Egy frázistengerbe nem lehet husz esztendő erőszakos kormányzatot és magyarellenes törekvést belefojtani...

Hogy a győriek jóhiszeműen jöttek, szívesen hiszünk. Ők csak a hajdani főispánt ismerték, őt üdvözölték. S az lehetett jó is, törvényes is, hazafias is.

Hogy a miniszterelnök is szívesen fogadta és örömmel látta őket, azt is elhiszünk. Minden üdvözlő kedves minden miniszterelnöknek, pláne ilyen nehéz időkben és nehéz viszonyok közt.

De a frázisoknak nem hiszünk. Bizalmunk nincs és nem is lehet abban a férfuban, a kinek egész élete egyenes ellentmondása ennek a szóáradatnak...

A tisztelgés egyébként imigyen folyt le: Győr megye és Győr város küldöttsége, közel száz ember, ma délután három órakor hosszú kocsisoron hajtatott a miniszterelnöki palotába. Ötven flaker ment föl velük a várba, az elsőben ült gróf Lassberg, a győri főispán.

A miniszterelnöki palota nagy termében fogadta a miniszterelnök az impozáns küldöttséget, s hallgatta meg gróf Lassberg meleg üdvözlő beszédét, amely így végződött:

Mi excellenciádat alkotmányos magyar embernek és jó hazafinak tartjuk és ez nemcsak nyenyi meggyőződésünk, de ezt elmondani a világba dobott képtelen ráfogásokkal és gyanúsításokkal szemben a törvényhatóságától nyert megbízatlanság is volt; ezt a megbízatlant pedig adtak nekünk nem a miniszterelnök iránti hódolattól, hanem mert közvetlen tapasztaláson alapul és az igazságnak, a valóságnak megfelelő.

Teljes bizalommal viseltetünk nagyméltóságodnak kiváló egyénisége s államférfi képességei és bölcsesége iránt; teljes bizalommal vagyunk a magyar nemzeti állam kielégítésére irányuló szabadelvű politikai programja iránt; bizunk erélyében; teljes meggyőzéssel látjuk hazánk közszabadságát kormányzó kezében s midőn ismételve a legmelegebben üdvözljük, míg hazafiai érzelünk igaz őszinteségével kívánjuk, hogy megkezdett fontos és terhes, de áldásos működését teljes siker koronázza, viszont biztosítjuk, hogy hazánk javára irányuló ezen működésében Győr vármegye és Győr város közönségénél állandó lelkes támogatásra talál.

Adjon az isteni gondviselés excellenciádnak erőt és kitartást és sokáig, nagyon sokáig éltesse.

A miniszterelnök válasza, csak úgy mint az üdvözlés, harmincz éves reminiscenciáik föl-elevenítésével kezdődött. Régi főispáni működéséről beszélt a miniszterelnök, ez pedig ma már csak a historikusokat érdekelheti.

Beszédét ezután így végezte: Államiságunk nemzeti irányban való kipölése, gazdasági erőnk gyarapodása, ezen az alapon a tekintélyes kultúrnek közé való emelkedésünk, közszabadságunk megvédése, mely alkotmányunk életét elemét képezte mindig, mind olyan törekvés, melyekre törvényhatóságaink multa utal és Győr vármegyének és városának jelene is élő tanja.

De e törvényhatóságok közönségével való érintkezésem nemcsak a közügyek terén hatott reám; a személyes vonatkozás és együttélés jó és rossz időben, a kölcsönös becsülésnek annyi szálát fűzte köztem és önközött, hogy életem érzelmi világára ezek felejthetetlen hatással voltak és maradtak.

Midőn a törvényhatóságok tekintélyes reprezentánsainak oly nagy számban való megjelenésükért újabb is köszönetet mondok, kérem önöket, adják át küldöiknek szeretettel és hazafias érzelmeikkel telt szívükből erőt üdvözletem. Vajha a jövőben is meg tudnék felelni az önkök várakozásának, bizalmának, szeretetüknek, mely a mint meglelt és erősít, úgy ösztönöz is arra, hogy jó gyermekként háláljam meg irántam táplált érzelmeiket, melyekkel azért viseltetek irántam, hogy édes magyar hazánkat becsülettel, lehető eredményekkel szolgáljam.

A miniszterelnök végül mindenkiel kezét fogta s ezzel bucsuzott a küldöttségtől: — A viszontlátásra otthon! ... — És a viszontlátás sokkal hamarabb következhetik be, mint mind a két fél gondolja...

— Oh, Istenem, hogy kell nekem ilyen szavakat hallanom! — jajdult föl a meggyötört leány. — De kérj tőlem bármi mást, megteszem, odaadom neked. Kívánjad életemet, mond, hogy szemed láttára orgorjam a vízbe, beleugrom egy sző nélkül, pillanatnyi habozás nélkül. De ezt! Oh, nem! Ezt sohasem!

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

dését teljes siker koronázza, viszont biztosítjuk, hogy hazánk javára irányuló ezen működésében Győr vármegye és Győr város közönségénél állandó lelkes támogatásra talál.

Adjon az isteni gondviselés excellenciádnak erőt és kitartást és sokáig, nagyon sokáig éltesse.

A miniszterelnök válasza, csak úgy mint az üdvözlés, harmincz éves reminiscenciáik föl-elevenítésével kezdődött. Régi főispáni működéséről beszélt a miniszterelnök, ez pedig ma már csak a historikusokat érdekelheti.

Beszédét ezután így végezte: Államiságunk nemzeti irányban való kipölése, gazdasági erőnk gyarapodása, ezen az alapon a tekintélyes kultúrnek közé való emelkedésünk, közszabadságunk megvédése, mely alkotmányunk életét elemét képezte mindig, mind olyan törekvés, melyekre törvényhatóságaink multa utal és Győr vármegyének és városának jelene is élő tanja.

De e törvényhatóságok közönségével való érintkezésem nemcsak a közügyek terén hatott reám; a személyes vonatkozás és együttélés jó és rossz időben, a kölcsönös becsülésnek annyi szálát fűzte köztem és önközött, hogy életem érzelmi világára ezek felejthetetlen hatással voltak és maradtak.

Midőn a törvényhatóságok tekintélyes reprezentánsainak oly nagy számban való megjelenésükért újabb is köszönetet mondok, kérem önöket, adják át küldöiknek szeretettel és hazafias érzelmeikkel telt szívükből erőt üdvözletem. Vajha a jövőben is meg tudnék felelni az önkök várakozásának, bizalmának, szeretetüknek, mely a mint meglelt és erősít, úgy ösztönöz is arra, hogy jó gyermekként háláljam meg irántam táplált érzelmeiket, melyekkel azért viseltetek irántam, hogy édes magyar hazánkat becsülettel, lehető eredményekkel szolgáljam.

A miniszterelnök végül mindenkiel kezét fogta s ezzel bucsuzott a küldöttségtől: — A viszontlátásra otthon! ... — És a viszontlátás sokkal hamarabb következhetik be, mint mind a két fél gondolja...

— Oh, Istenem, hogy kell nekem ilyen szavakat hallanom! — jajdult föl a meggyötört leány. — De kérj tőlem bármi mást, megteszem, odaadom neked. Kívánjad életemet, mond, hogy szemed láttára orgorjam a vízbe, beleugrom egy sző nélkül, pillanatnyi habozás nélkül. De ezt! Oh, nem! Ezt sohasem!

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

Ekkor Pierre hidegen, csipősen, ostorcsapként vágta Emma szemébe: — Tudod, mi a tulajdonképeni bajod? Megmondom. Félsz, hogy rajtavasztesz, elcsipnek, mint büntánsat. Ez az igazság, ezért tagadod meg a kéresemet. Ezzel sarkon fordult, nagy lépésekkel, dühösen távozott; csak a szavakat hallotta még a keserves zokogás között: — Oh, te boldogtalan, boldogtalan! Nem tudod, mit tettél most.

királya is hivatkozott. „A császár” —

ugymond, s azzal jelentőségteljesen nézett...

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház mai ülésének elején az elnök...

A napirend előtt Popovics V. István horvát...

— Ez nem áll! — kiáltották a gróf Zselenszky...

A beszéd politikai hatása igen nagy volt...

— Leszerelni nem lehet, — mondta, — mert akkor...

Egyebeként kifejezte, hogy rajongással ragaszkodik...

— Úgy eselkedjétek, ahogy prédikálók és az azt nézzétek...

— Hogy tovább, mind erősebbé lett benne a meggyőződés...

Bizonyára nem kárthatnátok akarom Kállayt...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

kétféle párt lehet: a kurucoké és a labancoké.

Tekintettel arra, hogy Magyarország valóságos lübbérese...

A volt nemzeti párt nagyon idegeskedett, mikor Beöthy...

Beöthy aztán még azt bizonyította, hogy a kormány...

A beszéd politikai hatása igen nagy volt...

— Leszerelni nem lehet, — mondta, — mert akkor...

Egyebeként kifejezte, hogy rajongással ragaszkodik...

— Úgy eselkedjétek, ahogy prédikálók és az azt nézzétek...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

fojga megitélni. (Nagy zaj a szélsőbaloldalon.)

Friszok uralkodnak a politikában és a sajtóban...

Vészi József szövege a beszéd elején...

— Ez nem áll! — kiáltották a gróf Zselenszky...

A beszéd politikai hatása igen nagy volt...

— Leszerelni nem lehet, — mondta, — mert akkor...

Egyebeként kifejezte, hogy rajongással ragaszkodik...

— Úgy eselkedjétek, ahogy prédikálók és az azt nézzétek...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

fojgam be is fogja igazolni. Nem veheti tudomásul...

Az elnök felhívta a kormányt, hogy tegyen lépéseket...

— Ez nem áll! — kiáltották a gróf Zselenszky...

A beszéd politikai hatása igen nagy volt...

— Leszerelni nem lehet, — mondta, — mert akkor...

Egyebeként kifejezte, hogy rajongással ragaszkodik...

— Úgy eselkedjétek, ahogy prédikálók és az azt nézzétek...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

Gabányi Miklós: jelentései után arra...

Lengyel Zoltán: főispánok, Megtérés, Molnár Jenő:...

Gabányi Miklós: jelentései után arra...

— Ez nem áll! — kiáltották a gróf Zselenszky...

A beszéd politikai hatása igen nagy volt...

— Leszerelni nem lehet, — mondta, — mert akkor...

Egyebeként kifejezte, hogy rajongással ragaszkodik...

— Úgy eselkedjétek, ahogy prédikálók és az azt nézzétek...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

— Az a férfi, aki atyja kívánt lenni ennek a népeknek...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta...

MÁMOR. REGÉNY. Írta: GABRIELE D'ANNUNZIO. En épen olyan kevésbé vagyok képes ez a szentimentális kötséget megoldani...

holdat viselt és gyors ütemben mozgatta veres toll-legyezőjét. — Nini ma este Madame van Hufelhez megy.

társaságbeli esemény jelentőségére emelkedett a nagyban foglalkoztatja a kedélyeket.

Kubik Béla: Tudjuk! Nagyvárad! Klotúr! Sztréber Alfréd: A szabadelvűség fóladata, hogy...

— Ez az ostobaság megfúlaszt! — mondta. Egy fordulónál Sakumit pillantotta meg...

— Az a népek, akik szerette elmondani, hogy az ő tudta... (Folyt. Lév.)

